

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע
ז' - י"א אלול
ה'תשפ"ה

תוכן עניינים

4 ג במה בדיוק השקעתם?

7 ד 'אתם של ישראל?'

10 ה מערכת החינוך?

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

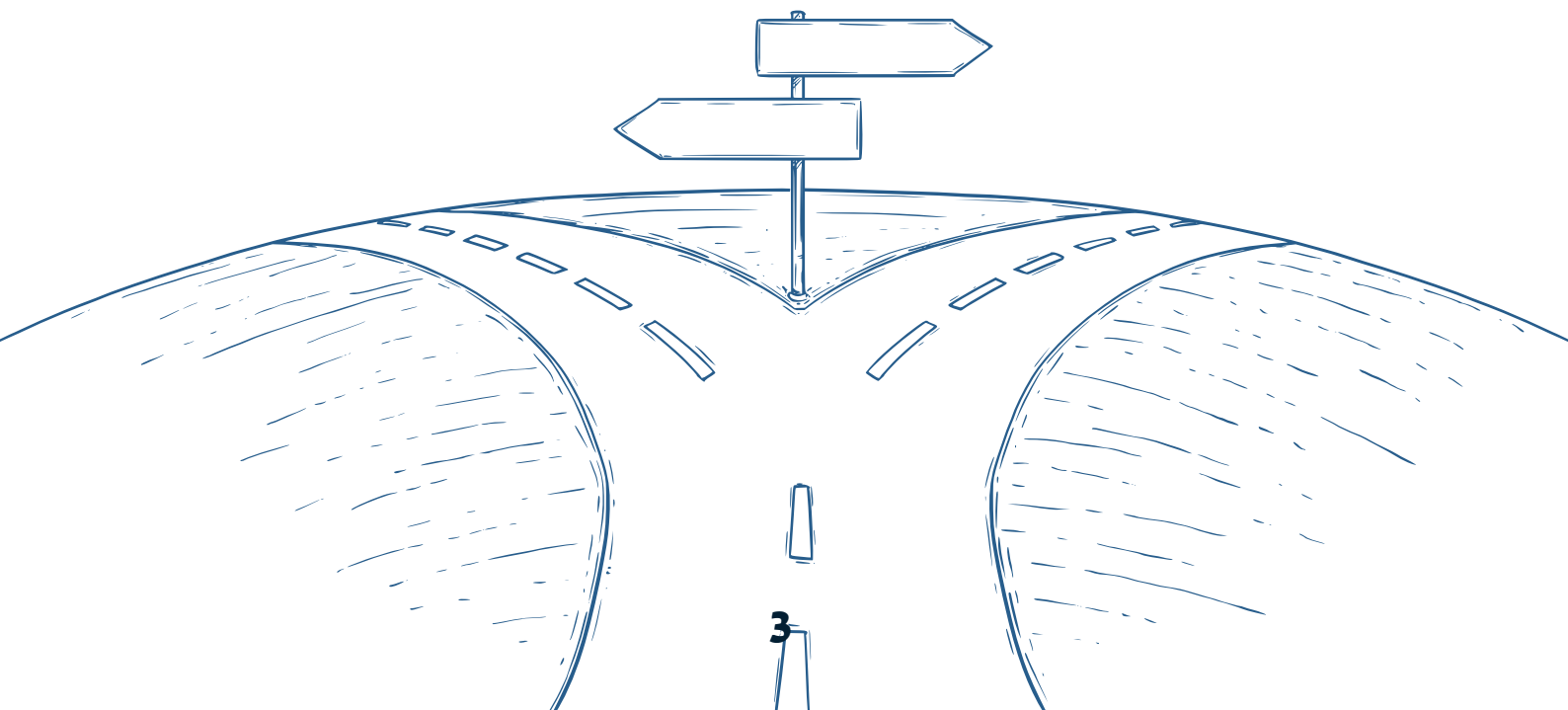
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם בזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: ooffice@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

במה בדיוק השקעתם?

אודי בן חמו

ראשית, תודה שוב מעומק הלב ליותר מ-900 המשקיעים בנו!

ביומיים האחרונים יצאנו לקמפיין שקראנו לו הנחת אבן הפינה ליסוללים דרך'.

אבל הנחת אבן פינה למה בדיוק? הרי לא הונחו יסודות למבנה מפואר, לא יצקנו בטון ולא הנחנו בלוקים זה על גבי זה.

ובכן, שימו לב לסעיפים הבאים. לאחר מכן נחבר אותם יחד לתמונה שלמה.

א. מתוך הספר 'רקוויאם גרמני': "בערים הפרוסיות התרבו בשנים האחרונות חנויות הספרים בבעלות יהודית. כבר ב-1821 נשמעו תלונות על כי יהודים רבים מדי נמצאים בעסקי הוצאה לאור ומכירת ספרים. **ביום מן הימים הם עלולים להשתלט לחלוטין על עולם הרעיונות**".

ב. מתוך הספר 'פלטונה ופלטלינה': "שלוש ההוצאות לאור 'עם עובד' (מפא"י), 'ספריית הפועלים' (הקיבוץ הארצי) ו'הוצאת הקיבוץ המאוחד' הפכו למוסדות המרכזיים של הספרות העברית, השירה הישראלית, תרגומי מופת ואנציקלופדיות".

אתם יודעים לאיזה עולם רעיוני הן שייכות ואילו נושאים וערכים הן מקדמות, כן?

ג. מתוך הספר 'מדוע אתה מצביע ימין ומקבל שמאל?':
לאחר המהפך השלטוני ב-1977, שבו החליף הליכוד את 'המערך', אירעו שלוש אנקדוטות - שתיים מהן מוכרות, השלישית פחות. הראשונה: פקידי מפא"י, שהבינו כי תם זמנם, הניחו מכתבי התפטרות - ומנחם בגין סירב לקבלם. **"באנו לשרת, לא באנו לרשת"**, כך אמר. השנייה: איתן לבני, שהיה בעברו הקמב"ץ של האצ"ל, הכין רשימת בעלי תפקידים ראויים מאנ"ש - ובגין סירב למנותם. והאנקדוטה השלישית היא החשובה לענייננו: פרופ' ישראל אלדד, אידאולוג ימני, בא לבגין ואמר לו כך: **"אנחנו הבנו אותך; אנו מבקשים שתתמוך בנו בדבר אחד, בהקמת הוצאת ספרים"**. ובגין ענה: **"הוצאת ספרים? אין לנו צורך בזה"**...

ד. וכתמונת ראי לסעיף הקודם: בשבוע הספר בימי המאבק על הרפורמה המשפטית הפגינו מתנגדי הרפורמה נגד הוצאת הספרים 'סלע מאיר'. שימו לב: לא הפגנה מול שרים וחברי כנסת מהימין, אלא הפגנה נגד הוצאת ספרים העוסקת ברעיונות ובתודעה! לא פחות ולא יותר. ההפגנה הזאת מעידה על הבנה עמוקה ושורשית של האופן שבו מתנהלים חיינו, בניגוד לחוסר ההבנה של בגין. **הוצאת ספרים היא ה'גנרטור' הגדול של עולם הרעיונות, שמתוכו תצמח לאחר מכן מדיניות מעשית ותרבות כוללת שישפיעו על כל המציאות**. אין פינה שתישאר ריקה מההשפעה הזו.

הוצאת ספרים היא ה'גנרטור' הגדול של עולם הרעיונות, שמתוכו תצמח לאחר מכן מדיניות מעשית ותרבות כוללת שישפיעו על כל המציאות

”
לעיתים צריך רק
להסיר את
המוקשים
התודעתיים
המוצגים לציבור
במניפולטיביות, לא
מעבר לכך

ה. באותו הקשר נזכיר גם את החסימה הבריונית של משרדי 'פורום קהלת' וההתפרעות בהם על ידי 'אחים לנשק', את ההפגנה מול אולפני ערוץ 14, תביעות השתקה רבות נגד כל מי שהעז ומעז להשמיע דעה אחרת, ועוד ועוד.

ו. **נקודות אלו באות להדגיש אמת מרכזית אחת: הכל תלוי בתודעה.** תודעה סדורה המתיישבת על המוחות והלבבות היא הכרח, היא אינה פריבילגיה; כל חיינו תלויים בה. ללא תודעה סדורה על מושגי היסוד של חיינו, על הבעיות שאנו מתמודדים איתן, על הדרך שבה מנצחים בזירה הרעיונית, על מה ראוי שנחנך את ילדינו ועוד ועוד - נמצא את עצמנו תוהים שוב ושוב מדוע כך נראים חיינו.

דומה הדבר להקמת מפעל העומד על תילו, ועובדיו מתווכחים לאחר הקמתו מהו בדיוק המוצר שמייצרים וכיצד מתנהלים פה.

ללא דור הבטוח בעצמו ובמסורתו, הגאה במורשתו ושמח בארצו, יהיה קשה ומורכב להתקדם.

ז. **"ואיך כל זה קשור ל'סוללים דרך'?"**, אתם שואלים

כי זה בדיוק מה שאנחנו עושים פה. מנסים לפזר את הערפל, להבהיר את התמונה, לחשוף את המניפולציות ולהציע פרשנות למציאות.

לעיתים צריך רק להסיר את המוקשים התודעתיים המוצגים לציבור במניפולטיביות, לא מעבר לכך.

לאורך זמן - זה עושה פלאים. זה מיישר את הגב וזוקף את הקומה. זה מאפשר לעמוד מול רבים מבלי לחשוש לומר דעה אחרת, ולעשות זאת באופן מנומק, סדור ומלא ביטחון מתוך עמדה נפשית שאינה מתנצלת. והרי לא המצאנו את הגלגל, אנחנו נשענים על מסורת לאומית ואוניברסלית של שנים רבות.

ח. **" אבל אתם בסך הכל מאוד קטנים, איזו השפעה כבר יש לכם?"**

כך שואלים אותנו לעיתים.

והתשובה: ראשית כל, בזכות השקעתכם הכספית בימים אלה - נגדל. שנית, מי שטוען כך מפספס את הנקודה של הדרך שבה עובדת תודעה.

אם סייענו רעיונית לאיש תקשורת שאותו שומעים המונים מדי יום, אם סייענו לאיש ציבור או למחנך בהמשגה נכונה - דמיינו את ההשפעה הדרמטית הזו.

ואף יותר מכך: חשבו על אדם אחד בלבד, לא יותר מאחד, בחוג כלשהו באקדמיה, במשרד ההייטק, בחדר המורים, במחלקה בבית החולים, בצבא וכדומה, שקיבל ביטחון ואמונה בצדקת הדרך בזכות 'סוללים דרך' ואמר באומץ: **'סליחה, אבל המלך הוא עירום'**.
כך לאט לאט משתנה התודעה, השיח זז, השפיות נשמרת וההשפעה ניכרת.

אה, ויש עוד דבר: כך גם מופיעה ממרום סייעתא דשמיא לפעולות פה למטה. ככה "אמת מארץ תצמח".
לא באנו להתווכח. באנו להציע הסברה, ומי שהדברים מתיישבים לו על המוח והלב - נהדר.

כל מי שהשקיע בקמפיין של 'סוללים דרך', בזה בדיוק הוא תמך.
ובזכותו עוד תפרח ותשגשג התודעה, ומכוחה, ואך ורק מכוחה, תשתנה אט אט המציאות.

ואם הגעתם עד פה ועוד לא השקעתם, עדיין אפשר לעשות זאת.

תודה תודה!

”
**ובזכותו
עוד תפרח
ותשגשג
התודעה,
ומכוחה,
ואך ורק
מכוחה,
תשתנה אט
אט
המציאות**

לתרומה

'אתם של ישראל?'

אודי בן חמו

ישנם רגעים שבהם הכול מתבהר. החושך מואר בפנס רב עוצמה וניתן לראות היכן עומדים כולם, ללא יוצא מן הכלל.

מוסדות וארגונים, עמותות ופרטים; הכול נחשף.

מלחמה היא אירוע כזה, ומלחמתנו כעת על אחת כמה וכמה; מלחמה שבה הניגודיות בין חושך לאור ובין טוב לרע מעולם לא הייתה ברורה יותר.

הכול נבחן לפי משוואה פשוטה: **האם ועד כמה אתה מסייע במאמץ הלאומי האדיר להכריע את האויב, או האם ועד כמה אתה מחליש.**

והמסייעים - כל אחד כפי כוחו ויכולותיו. בחזית ובעורף, בחומר וברוח. במעשה, במחשבה ובתפילה.

המלחמה הזו עוד תילמד בעתיד, בהיבט של עמידת אומה בגבורה במלחמה קשה - למרות החלשתה השיטתית בידי גורמים רבים וביניהם התקשורת.

את המסר העיקרי שבתמונה המצורפת ניתן לנתח הן מצד תוכנה והן מצד הצורה שבה היא מוצגת.

1. מבחינת התוכן:

א. למלחמה קיומית, צודקת והכרחית, המשפיעה לדורות, אין תג מחיר כאילו מדובר בקניות בקניון.

אולי נמתין למבצע סוף עונה ואז נקנה? $1+1$?

כל נפש ונפש יקרה לנו מפז כמובן, ודווקא משום כך אנחנו מבקשים לנצח את הרוע ניצחון מוחלט.

אגב, מדוע לא הוצגו תגי מחיר להתנתקות או להסכמי אוסלו ההזויים? מעניין, לא?

ב. הממד הלאומי נשמט לגמרי, כאילו מדובר בהימורים בקזינו של אדם מופקר מוסרית, המחשב לעצמו רווח מול הפסד.

ג. המסר המרכזי הוא כמובן: "די למלחמה, כמה זמן עוד נמשיך כך? הרי אי אפשר להכריע את הרוע!"

התפיסה הזו, הגם שהיא שגויה, ראויה לעלות על כל במה ציבורית לדיון נקי וענייני.

ככה חברה אמורה להתנהל.

אך הבעיה היא, שכל מי שדורש לחסל את הרוע כפי שחוסל השלטון הנאצי במלחמת העולם השנייה מוצג כשטן, 'אוכל מוות' וחסר כל לגיטימציה.

ד. ב'ערוצי התבהלה', כפי שהם מכונים, לעולם לא מוצג המחיר של העמדה שלהם.

מה יהיה אם לא נכריע? כמה הרוגים ייספרו אז? חשבון הדמים הזה הרי ייפרס לתשלומים קטנים לאורך שנים ואנו נהנה משקט מדומה ושקרי, אבל העלות הכוללת תהיה נוראה.

**המלחמה
הזו עוד
תילמד
בעתיד,
בהיבט של
עמידת
אומה
בגבורה
במלחמה
קשה -
למרות
החלשתה
השיטתית
בידי
גורמים
רבים
וביניהם
התקשורת**

”
**כשאנו בוחנים
 חזותית, ראוי
 לשים לב לצבעים,
 לבחירת המילים,
 לרקע, להצגת
 הדובר ועוד**

ה. בהנחה שאכן זוהי הערכה מטעם צה"ל, מדובר בהעברת מסר לציבור שמשמעותו: "אנחנו אמרנו לכם את דעתנו ה'מקצועית' ואתם החלטתם ללכת על זה בכל זאת, אז שאו בתוצאות". כך בורחים מאחריות. על הצבא לממש את החלטות הדרג המדיני ולשאול את עצמו מה נדרש לשנות בשיטות הלחימה שלו ובמסגרת המגבלות שהוא מטיל על עצמו, כך שיוכל לעמוד ביעדים ביעילות ובמהירות.

2. מבחינת הצורה:

ראשית, אנחנו כבר מכירים את השיטה. התקשורת עוסקת בהחלשת החוסן הלאומי הנמצא בקרב רובו של עם ישראל, משום שאצל רבים מדובריה המרכיב הלאומי הוא רזה, שטחי, חסר משמעות כמעט, ואפילו מגונה.

כשאנו בוחנים חזותית, ראוי לשים לב לצבעים, לבחירת המילים, לרקע, להצגת הדובר ועוד.

א. שימו לב לכותרת: 'בצה"ל מעריכים'. כותרת המכוונת לתת לקורא תחושה שמדובר באמירה מקצועית מומחית וניטרלית, שאינה קשורה לתפיסות עולם. כאילו מדובר בחשבון מתמטי קר.

ב. **העין נמשכת למספרים.** והמספר 100 העגול מזכיר סוחר שאינו רוצה באמת למכור את מוצריו ולכן לא יוצא במבצע הנחה של 9.99 כדי למשוך את הקונים. ודי לחכימא. נסו לדמיין שהדרג הצבאי לפני מבצע אנטבה היה מעריך ש'100 חיילים יפלו'. הוא היה מואשם מיד בסיכול הפעולה, ובצדק.

ג. **המספר מובלט לבן על גבי שחור.** קודר, צבעי אבל, ייאוש וחרדה. זריעת מורד ותחושת סתמיות של המהלך.

”
מה הכוונה
של 'ייפלו'?
מה המילה
משדרת?
ומה הדגש
המסתתר
במילה
'כיבוש'?

ד. ומה הכוונה של 'ייפלו'? מה המילה משדרת? ומה הדגש המסתתר במילה 'כיבוש'?

הרי אפשר גם לכתוב כך: "כ-100 חיילים עלולים להיהרג במהלכים להכרעת האויב עד שיושג הניצחון המוחלט שעליו החליטה ממשלת ישראל".

ה. ומה משדר העיתונאי חמור הסבר, שהערכותיו נמצאו שגויות פעם אחר פעם?

מדובר ב'מומחה יודע דבר' המעוניין בדרמטיזציה, המוסיף נופך של רצינות תהומית המשרה על הצופה פחד וכמובן רצון דחוף לצרוך עוד ועוד מ'הטוב' הזה.

לסיכום, עם ישראל חכם וגיבור יותר מכל יושבי האולפנים. הוא מבין את הסיפור האמיתי, מצביע ברגליים ומתייצב שוב ושוב ושוב.

ללוחמים הגיבורים האלה ולבני משפחותיהם אנו מצדיעים ואומרים:
חֶזֶק וְאַמֶץ, אֵל תַּעֲרַץ וְאֵל תַּחַת, כִּי עִמָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּלְדָּ.

מערכת החינוך?

איתי אסמן

פתיחת שנת הלימודים היא אירוע חגיגי ומרגש.

הילדים משתלבים במסגרות, נפגשים עם תוכן לימודי, מרחיבים את המעגל החברתי שלהם, ואפילו ההורים מביעים סיפוק מכך שהם סיימו עם שירותי הבייביסיטר ומכך שילדיהם מתקדמים בלימודים. כילד, מאוד אהבתי את תקופת הלימודים בבית הספר היסודי ובתיכון. חשתי שהמורים טובים ואכפתיים, ורכשתי חברים טובים.

כשהתגייסתי לשירותי הצבאי מיד לאחר התיכון, שובצתי בחטיבת גולני. יצאתי לקורס חובשים, וכאשר חזרתי לגדוד שובצתי כחובש קרבי במחלקת בני הישיבות. דווקא שם, בצבא, זכיתי לראשונה ללמוד תורה ולפגוש בה בצורה נקייה וטהורה.

בבית הספר ובתיכון למדתי תנ"ך, אבל זה הועבר בצורה מאוד משעממת, מלווה בביקורת המקרא. במקום לעסוק בתוכן על פי מסורת ישראל, עסקנו בהשוואות לחוקי חמורבי, בסגנון כתיבה עם 'תקבולת כיאסטית', ועוד.

ברור שבמקצוע הזה קיבלתי את הציון הנמוך ביותר בתעודת הבגרות. לא למדתי שום דבר בעל השראה שחשתי שקשור לחיי. הלימודים האלה צרבו בי ניכור לתורה, והפנמת עמדה - עד כמה היא פרימיטיבית וחשוכה.

כשנפגשתי עם חבריי למחלקה בגולני, תלמידי הישיבות, נחשפתי להפתעתי לתורה גדולה ועמוקה, כזו שמדברת אליי ועליי; על השורשים שלי ושל העם שלי. הבנתי שאני שייך לעם עתיק ומופלא, השורה תחת השגחה אלוקית ובעל חזון של נביאים וחכמים, שכל התרבות המערבית מבוססת עליו.

לאחר שלוש שנות שירות קרבי בגולני השתחררתי מהצבא, והשלמתי את "לימודי הליבה" שהיו חסרים לי.

לראשונה למדתי תנ"ך באמת, כפי שעם ישראל עסק בו אלפי שנים. וגם משנה, גמרא, מוסר, הלכה ואמונה.

היה זה כמו מים צוננים על נפש עייפה. חשתי בעצמי שהתורה שבעל פה כל כך מתאימה לחיים הישראליים. העמיקה ההבנה שהחיים הישראליים שלנו לא החלו עם קום המדינה או לאחר השואה, אלא הם עתיקים, ומגיעים עד יציאת מצרים ואבות האומה. התובנות האלו נסכו בי ביטחון וענווה גדולים. **אנחנו רק חוליה בשרשרת ארוכה.**

מאז שלמדתי בישיבה, מועד האחד בספטמבר הפך ליום כואב מאוד עבורי. זו לא מטאפורה. אני ממש מרגיש כאב בלב כשעולים בי זיכרונות מהעבר.

יום בו נכנסים כמיליון צעירים למערכת החינוך, ויוצאים חסרי זהות. הם לא יודעים מי זה אברהם אבינו, ישעיהו הנביא, רבי יהודה הנשיא, הרמב"ן והגאון מוילנא. הם ילמדו אולי הרבה מתמטיקה, אנגלית וגם פיזיקה וביולוגיה. אבל מה הם יידעו על השורשים והמסורת שלהם?

כיצד יכירו את הנשמה שלהם? לא מדובר הרי בלימוד חיצוני אקדמי, מדובר במשהו אחר לחלוטין. החינוך צריך להתייחס למכלול המימדים של האדם, ולא רק לחלק ממנו.

**מועד
האחד
בספטמבר
הפך ליום
כואב מאוד
עבורי. זו
לא
מטאפורה.
אני ממש
מרגיש כאב
בלב
כשעולים
בי זיכרונות
מהעבר.
יום בו
נכנסים
כמיליון
צעירים
למערכת
החינוך,
ויוצאים
חסרי זהות**

”
**בשנים האחרונות
מקודם קמפיין שקרי
ומרושע בשם 'הדתה'.
בתיכונים אין שום
'הדתה'. יש דווקא
'החלנה' באופן מאוד
אדוק ורדיקלי**

אולי לאחדים מהקוראים זה יראה פרט שולי, אבל לי, כיהודי, דווקא כאחד שגדל בחינוך חילוני - זה משהו מאוד קיומי.
לא יתכן שמסורת שקיבלנו במשך אלפי שנים, דווקא במדינה היהודית לא תהיה נלמדת במערכת החינוך.

**בשנים האחרונות מקודם קמפיין שקרי ומרושע בשם 'הדתה'.
בתיכונים אין שום 'הדתה'. יש דווקא 'החלנה' באופן מאוד אדוק ורדיקלי.**
גם כשמלמדים תנ"ך בחלק מהמקומות, זה לא נעשה בכבוד ומתוך יראה כלפי הדמויות הנלמדות.
יש מקומות שעדיף שלא ילמדו בהם תנ"ך כלל, כאשר הגישה אינה ראויה על פי ביקורת המקרא.
כיום נוספו אף לימודים חדשים ברוח הפרוגרס, על מגדר ואקלים למשל. כך יוצאים ממערכת החינוך ילדים חסרי זהות, המתמקדים בנושאים מבלבלים, ללא משמעות אמיתית לעמם, למשפחתם ולארצם.
האדם אינו רק שכל וידע חיצוניים, יש לו גם נפש ונשמה פנימיים. בעידן הבינה המלאכותית גם הידע הופך להיות פחות רלוונטי, כי הכל נגיש בלחיצת כפתור. יש מחשב שעושה את שיעורי הבית ומסכם את השיעור טוב יותר מהמורה.
ערכי 'הדמוקרטיה הליברלית' שכבר מזמן הפכה לפרוגרסיבית הפכו להיות הדת החדשה, וארגוני שמאל רדיקליים בוחשים כדי שהתכנים שלהם יכנסו למערכת החינוך, בטענה שכך הם "מצילים את הנוער מהדתה, ואת מדינת ישראל מהפיכתה למשיחית ומסוכנת כמו איראן" (לא פחות!).

לא ה'הדתה' המדומיינת היא הסכנה כאן, אלא הבורות והשטחיות, בשוגג ובמזיד. חוסר הזהות הזה הפך כבר מזמן לאלמנט מסוכן, שעלול להביא לירידה מהארץ ולכל מיני פעולות נגד צה"ל ומדינת ישראל.
החינוך חסר הזהות הזה פוגע בעיקר באחדות העם שלנו. כאילו אין לנו תרבות יהודית אחת, אלא רב תרבותיות של מדינת כל אזרחיה.

90 מיליארד שקל מושקעים במערכת החינוך הישראלית מידי שנה, ורק מעט מתוכם מושקע בחינוך לזהות ומשמעות.

אך לצד הצער יש גם אופטימיות גדולה: קם כאן נוער חדש ואמיץ המבקש תשובות טובות לשאלות חייו, שהפכו קיומיות.

רבים מבני הדור הצעיר כבר לא מוכנים לקבל את הבלי המגדר והעיסוק האובססיבי באקלים.

לרבים מהם חוש ביקורתי מפותח, 'הדמוקרטיה הליברלית' עוברת תחת שבט הביקורת והנוער תובע תשובות.

הוא הרבה יותר מחובר ללאומיות ולציונות וזה מה שמעניין אותו ומעניק לו משמעות.

בנוסף, **מסורת ישראל צומחת מלמטה**. הנוער הזה מחפש שיעורי תורה שירוּו את צימאוננו לאחר שנות יובש רבות, והרשת החברתית מלאה בדוגמאות לסיפורים מרגשים כאלה.

יש אף כאלה המבקשים להציב דוכן תפילין בכניסה לבית הספר, ואם המנהל מתנגד - תהיה שם הנחת תפילין המונית כמחאה. מסתבר שבעבר מרד הנעורים פרק כל עול, ואילו כיום הוא מבקש עול מלכות שמיים. מדהים.

המחאה הזו היא התרסה נגד הזלזול במסורת ישראל, מחאה נגד הניתוק מהשורשים והבורות. המרד הקדוש.

הנוער הזה הרבה יותר חכם מספרי לימוד מתוחכמים. הוא פשוט מטה אוזן לחיינו הלאומיים המספרים סיפור אחר לגמרי משטיפת המוח אותה הוא חווה.

הנוער הזה הוא דור העתיד - דור הניצחון.

ועוד יום יבוא, ומערכת החינוך תתוקן ותהיה מותאמת וראויה לו ולמורשתו.

”

אך לצד הצער יש גם אופטימיות גדולה: קם כאן נוער חדש ואמיץ המבקש תשובות טובות לשאלות חייו, שהפכו קיומיות